

Brudevæltelurer som 'brand' for Allerød

Keld Jørgensen tester luren i LAFAK's arkiv på Kirkehavegård – og demonstrerer dens lyd for den tilkaldte presse – selv er jeg bæret over blot at holde i en lur – er det end en kopi!

For tiden taler man i Allerød en del om at 'brande' byen, for her bor, ifølge [Jussi Adler-Olsens bøger](#), vicepolitikommisær Carl Mørck.

Ingen kan jo klare sig med eet brand. I forvejen har Allerød skam Allerødtiden og ydermere Brudevæltelurerne, begge faste opslagsord i alverdens leksikaer. Hidtil har vi også regnet med Fritz Hansens møbler, Arne Jacobsen stole mm – men de truer jo med at flytte og så er de jo ikke mere meget værd som brand – skønt, som Politiken påpegede forleden, H.C.Andersen flyttede jo også fra Odense!

Oprindelsen til et brand kan være ganske forskellig – og det kan være forskelligt, alt efter om og hvordan det udnyttes.

[Mit forslag har været](#), at Allerød skulle brande sig som videnssamfund, når der nu bor så mange kloge mennesker i vores kommune.

Frederikssund brander sig med vikinger og lurer, hvilket jo er ganske morsomt, når de to ting kun får noget med hinanden at gøre i og med den anakronistiske brug vikingerne der gør af lurer! Willumsen er noget bedre for

Frederikssund – skønt det jo også var noget af en tilfældighed at hans museum havnede der.

Forleden modtog Allerød Lokalhistoriske Arkiv og Forening en gave fra England, idet Neil Walker formidlede, at to lurere, som Danish Bacon Company havde modtaget som gave fra firmaets danske afdeling i 1938 ved direktøren Charlie Hansens 70-års dag, kom tilbage til Danmark. Korrespondancen herom har fundet sted over 3-4 år mellem ham og mig, udveksling af historien og billeder, fordi han havde opdaget min interesse for lurere via min hjemmeside. Formanden for LAFAK Ole Høegh Post kunne den 20. august hente lurerne på Hotel Admiral i København idet Neil Walker simpelthen havde taget dem med i bilen, da han og hans kone skulle på et par dages ferie i Danmark!

Forleden havde vi så tilkaldt pressen for at fortælle om denne enestående gave. Det var lykkedes os at få Keld Jørgensen fra Royal Danish Brass gjort interesseret i instrumenterne, og efter han havde prøveblæst dem en dag, han kom forbi, sagde han heldigvis ja tak til invitationen til at deltage i pressemødet, så man kunne høre, at der kunne blæses i dem. Lurkopierne er dekorative – men de skal altså også opfattes som levende instrumenter, så vi håber ikke det er sidste gang, de har givet lyd fra sig. Royal Danish Brass skal være så hjertelig velkommen til at låne dem!

**Om lurkopiernes fundhistorien kan man læse i det nyeste nummer af LAFAKs medlemsblad 'Nøglehullet' 3/2012:
Ole Høegh Post: Lurmærkede lurere, s. 16-18.**

Presseresultatet:

Frederiksborg Amts Avis: [Lurkopier blæst op til dåd](#). [overskriften i papiravisen] 2.10.2012, 2.sektion s.4

Allerød Nyt: [Blæser røste lurkopierna](#). 9.10.2012

Jeg fik Keld Jørgensen med på ideen at blæse til

[mit digt "Hvor seks lurere lå"](#),

som nok er digt men i sig selv ret prosaisk – men ikke når der blev blæst på lur mellem versene. Og det var så hvad det blev til – jeg læste et vers – og Keld Jørgensen improviserede inspireret af de få linjer, så det blev en ret så varieret lurblæsning.-

Ingen ved jo hvordan det lød, da lurerne lød i bronzealderen – men der er en vis tradition for at blæse 'Herlig en sommernat' – og det var da også, hvad Keld Jørgensen sluttede pressemødet af med!

